

VZOSTUP

NEZAPLETAJTE sa do siete, vy, ktorí sa usilujete o poznanie, ale staňte sa vidiacimi.

Podľa večného zákona zaťažuje vás nezmeniteľná nutnosť odpykávania, ktorú nikdy nemôžete presunúť na iných. Čo si na seba uvaľujete svojimi myšlienkami, slovami alebo činmi, to z vás nemôže nikto sňať, jedine vy sami! Uvážte, že inak by Božia spravodlivosť bola len prázdny zvukom a s ňou by sa rozpadlo na trosky i všetko ostatné.

Oslobod'te sa preto! Nepremeškajte ani hodinu a stanovte tejto nutnosti odpykávania konečnú lehotu! Poctivé chcenie k dobru, lepšiemu, ktorému sa dostáva väčšej sily hlboko precítenou modlitbou, *prináša spásu!*

Bez poctivého, pevného chcenia dobra nemôže nikdy nastať odpykanie. Nepretržite si bude potom to nízke vo vás vždy opäť dodávať novú potravu na ďalšie trvanie, čo vždy opäť vyžaduje nové odpykávanie, a to bez prestania, takže tento neustále sa obnovujúci dej bude vám pripadať ako *jediná* nepravosť alebo utrpenie! Je to ako reťaz bez konca, ktorá sa stále nadväzuje ešte skôr, ako sa predchádzajúce mohlo rozuzliť.

Potom nikdy niet vykúpenia, pretože je tu stála nutnosť odpykávania. Je to ako reťaz, ktorá vás drží prikovaných k zemi. Pritom je veľké nebezpečenie, že to pôjde ešte hlbšie. Vzchopte sa preto konečne k dobrému chceniu, vy, ktorí ste doteraz na tomto svete, alebo podľa vašich pojmov už na onom svete! Pri neustálom dobrom chcení *musí* nastať koniec všetkého odpykávania, pretože človek, ktorý chce dobro a činí tiež len dobro, neposkytuje už novú potravu obnovujúcej sa nutnosti odpykávania. Tým potom nastáva vyslobodenie, vykúpenie, ktoré jedine dovoľuje vzostup k Svetlu. *Dbajte na túto výstrahu! Niet inej cesty pre vás! Pre nikoho!*

Tak však každý nadobudne istotu, že nikdy nie je neskoro. Istotne je to tak, ak ide o jednotlivý čin, ten je potom treba odpykať, odčiniť. Ale v tom okamihu, keď sa prejaví vaše vážne úsilie o dobro, staviate medzník na koniec svojho odpykávania. Buďte istí, že tento koniec raz prísť *musí*, a tak sa začne váš vzostup! Potom môžete radostne prikročiť k odčineniu všetkých priestupkov! Čo vás ešte potom stretne, bude sa diať pre vaše blaho a privedie vás bližšie k hodine spásy, k vyslobodeniu.

Uvedomujete si teraz tú hodnotu, keď vám radím, aby ste so všetkou silou začali s dobrým chcením a čistým myslením? Aby ste od toho neupúšťali, ale pril'nuli

7. VZOSTUP

k tomu so všetkou túžbou, s celou energiou! Pozdvihne vás to vysoko! Zmení vás i vaše okolie!

Uvedomte si, že každá pozemská životná dráha je krátkou školou, že odložením tela nenastáva koniec pre vás samých. Budete trvale žiť, alebo trvale umierať! Trvale užívať šťastie, alebo trvale trpieť!

Kto sa domnieva, že pozemským pohrebom je pre neho všetko odbavené, všetko vyrovnané, ten nech sa obráti a ide svojou cestou, pretože takto klame len seba samého. Zdesene bude potom stáť pred Pravdou a svoju cestu utrpenia ... bude *musieť* nastúpiť! Jeho opravdivé ja, zbavené ochrany tela, ktoré ho obklopuje svojou hutnosťou ako hradba, bude potom rovnorodým pritiahnuté, obklopené a pevne zovreté.

Vzchopiť sa k vážnemu chceniu k lepšiemu, čo by ho mohlo vyslobodiť, povzniesť vyššie, bude pre neho ťažším, ba po dlhý čas nemožným, pretože bude podliehať len vplyvu rovnorodého okolia, ktoré neprechováva v sebe žiadnu svetlú myšlienku, ktorá by ho mohla prebudiť a posilniť. Bude dvojnásobne trpieť tým, čo si vytvoril.

Z toho dôvodu je vzostup potom omnoho ťažší ako v pozemskom tele, kde putuje dobro vedľa zla. To umožňuje len ochrana pozemského tela, pretože ... tento pozemský život je školou, kde sa každému „ja“ dáva možnosť ďalšieho vývoja podľa jeho slobodnej vôle.

Preto sa konečne vzchopte! Ovocie každej vašej myšlienky dopadá na vás, tu alebo tam, vy ho musíte požívať! Tejto skutočnosti nemôže uniknúť žiaden človek!

Čo je vám platné, že sa snažíte strkať hlavu ako pštros do piesku pred touto skutočnosťou? Dívajte sa predsa skutočnostiam smelo a priamo do tváre! Tým si to len uľahčíte; lebo len tak môžete ísť rýchlejšie dopredu.

Začnite! Ale s plným vedomím, že všetko staré musí byť vyrovnané. Nečakajte ako mnohí hlupáci, že vám šťastie hneď na to spadne oknami aj dverami do lona. Možno mnohý z vás má ešte uvoľniť obrovskú reťaz. Ale kto preto váha, škodí len sám sebe, pretože mu to nemôže byť ušetrené ani odňaté. Váhaním si všetko len sťažuje a na dlhú dobu možno i znemožňuje.

Malo by mu to byť vzpruhou, aby nepremeškal už ani jednu hodinu, keď až týmto prvým krokom začína žiť! Blaho tomu, kto sa vzmuží, bude sa od neho uvoľňovať článok za článkom. Bude môcť napredovať i obrovskými skokmi, premáhajúc s jasotou a vďakou posledné prekážky; keď sa oslobodzuje!

Kamene, ktoré pred neho naskladalo jeho doterajšie nesprávne pôsobenie ako múr, ktorý *musí* brániť jeho napredovaniu, možno nebudú hneď naraz odstránené, ale naopak, budú pred neho starostlivo poukladané, aby ich spoznal a premáhal, pretože musí dokázať vyrovnáť všetky chyby. Čoskoro však s úžasom a obdivom pozná lásku, ktorá pritom vládne okolo neho, len čo prejaví dobrú vôľu.

7. VZOSTUP

Cesta mu je uľahčovaná s jemnou šetrnosťou tak, ako to robí matka dieťaťu pri jeho pokusoch o prvé krôčiky. Ak sú v jeho terajšom živote veci, ktoré ho potajomky ťakali a ktoré by chcel nechať trvale spať ... celkom neočakávane je priamo pred ne postavený! Musí sa rozhodnúť a konať. Nápadne bude do toho nútený nadviazanými článkami reťaze. Ak sa potom odváži urobiť prvý krok s dôverou vo víťazstvo dobrého chcenia, uvoľní sa potom osudný uzol, on ním prejde, a tak bude oslobodený.

Sotva však je uzmiernená jedna vina, už prichádza k nemu v nejakej forme ďalšia, dožadujúc sa tiež uzmiernenia.

Tak praskajú jedna za druhou obruče, ktoré ho sužovali a stláčali nadol. Bude mu tak ľahko! A tento pocit ľahkosti, aký už ne jeden z vás iste niekedy zažil, nie je žiadny klam, ale účinok skutočnosti. Duch, takto zbavený tlaku, stáva sa ľahším a podľa zákona duchovnej tiaže, vznáša sa do výšky až do tej úrovne, kde teraz podľa svojej ľahkosti patrí.

Tak musí stále stúpať v ústrety vytúženému Svetlu. Zlé chcenie stláča ducha dolu a činí ho ťažkým, avšak dobré chcenie povznáša nahor.

Ježiš vám aj pre to ukázal prostú cestu, vedúcu bezpečne k cieľu; ved' hlboká pravda spočíva v jednoduchých slovách: „*Miluj bližneho svojho ako seba samého!*“

Tým dal kľúč ku slobode, ku vzostupu! Pretože nedotknuteľne platí: Čo činíte pre svojho bližneho, to konáte v skutočnosti pre seba! Len pre vás samotných, pretože podľa večných zákonov všetko bezpodmienečne dopadá na vás späť, dobré alebo zlé, či už teraz tu alebo tam. To príde! Preto je vám takto ukázaná cesta, a to tá najjednoduchšia, ako máte chápať krok ku dobrému chceniu.

Svojmu bližnemu máte dávať svojou *bytosťou*, svojou povahou! Nie však výhradne peniazmi či majetkom. Potom by nemajetní boli vylúčení z možnosti dávania. A týmto správaním sa, týmto „dávaním seba“, v styku so svojim blíznym, s ohľadom a s úctou, ktorú mu dobrovoľne preukazujete, spočíva to „milovanie“, o ktorom nám hovorí Ježiš. Je v tom aj pomoc, ktorú poskytujete svojmu bližnemu, pretože v tom sa stáva schopným zmeniť sa, alebo bude schopný stúpať ďalej do výšky, pretože takto môže zosilnieť.

Spätne žiarenia z toho povedú vás vo svojom zvratnom pôsobení rýchlo nahor. Z nich budete dostávať stále novú silu. Šumiacim letom môžete sa potom bližieť k Svetlu ...

Úbohí hlupáci, ktorí sa ešte môžu pýtať: „Čo pritom získam, keď zanechám tak veľa starých zvyklostí a zmením sa?“

Je to snád' obchod, ktorý sa má uzavrieť? A keby aj získal len ako človek sám osebe, ako taký v povznesení svojej bytosti, už to by bola primeraná odmena. Ale toho je nekonečne viac! Opakujem: Počiatkom dobrého chcenia stavia každý aj medzník na koniec nutnosti svojho odpykávania, ktoré sa musí naplniť a ktorému nemôže nikdy uniknúť. V tomto ohľade ho nemôže zastúpiť nikto druhý.

7. VZOSTUP

Svojím rozhodnutím určuje teda dohľadný koniec nutnosti odpykávania. To je hodnota, ktorú nedokážu vyvážiť ani všetky poklady tohto sveta.

Tým sa odpútava od otrockých reťazí, ktoré si sám trvale ukovával. A preto hore z oslabujúceho spánku! Nech konečne nadíde prebudenie!

Preč s opojením, ktoré v ochromení vytvára predstavu, že vykúpenie Spasiteľom stalo sa sprievodným listom na to, aby ste smeli po celý život bezstarostne holdovať i „sebectvu“, len keď sa ešte nakoniec stanete veriacimi, obráťte sa a odíďte z tejto zeme vo viere v Spasiteľa a jeho dielo! Ste hlupáci, že očakávate od božstva také úbohé a kusé dielo! To by predsa znamenalo pestovať zlo! Myslite na to a oslobod'te sa!